

Biblické texty:

Báruk 5,1-9: Odlož, Jeruzaléme, roucho smutku a trápení a navěky se oblékni důstojností slávy od Boha. Přiděj se pláštěm spravedlnosti od Boha, vlož si na hlavu čelenku slávy Věčného. Neboť Bůh ukáže tvou nádheru všemu pod nebem. Navěky budeš od Boha nazýván „Pokoj spravedlnosti a sláva bohabojnosti“. Vzchop se, Jeruzaléme, postav se na výšině, ohlédni se na východ a pohleď na své děti shromážděné slovem Svatého od slunce západu až po jeho východ, jak se radují, že Bůh se na ně rozpomněl. Vyšly od tebe pěšky, odvečeny nepřáteli, ale Bůh je k tobě přivede, obklopené slávou jako královský trůn. Bůh totiž uložil, aby byla snížena každá vysoká hora i odvěké pahorky, aby byly vyplněny propasti a země urovnána, aby Izrael bezpečně krácel ve slávě Boží. A na Boží příkaz dají Izraeli stín lesy i každý vonný strom a Bůh povede Izrael s radostí ve světle své slávy s milosrdenstvím a spravedlností jemu vlastní. Opis listu, který poslal Jeremjáš těm, kdo měli být babylónským králem odvečeni jako zajatci do Babylónu, aby jim oznámil, co mu Bůh přikázal.

List Filipským 1,3-11: Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás a v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím; jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. Vždyť právem tak smýšlím o vás všech, protože vás všechny mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení, zodpovídám se před soudem a obhajuji evangelium. Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši. A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.

Lukáš 3,1-6: V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně, za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I začal procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů,“ jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: ‚Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné; a každý tvor uzří spasení Boží.‘

Připravujte cestu Páně

Lukáš, autor evangelia, které psal pro vzdělané Římany, zasadil text do dějinných souvislostí. To, co chce napsat, říká: je součástí světových dějin. Začíná to všechno křtem, který kázal Jan na poušti. Také chce říci, že evangelium není životopis Ježíšův, ale je to příběh Božího jednání, ve kterém Jan hraje roli. (My také máme hrát v Božím

spásném jednání s lidmi roli. Jaká byla, je a bude? O tom rozhodujeme každý den, žijeme to každý den.) Jan sděluje lidem Boží slovo, ale především to, co to slovo, tedy Bůh, začíná s nimi a pro ně dělat (konat, činit). Křest se dříve používal jako očišťovací obřad pro pohany, kteří přistupovali k židovství. Jan dává křtu nový význam a naléhavost.

Dnes ho převážně vnímáme jako **pokání**, tedy (radikální) obrat smýšlení, změna orientace. Můžeme ho však chápat jako **amnestii**, kterou vyhláší král při příležitosti svého např. nastoupení na trůn, nebo výročí vlády apod.

Jsou nám prominuty tresty (přestoupení proti Boží vůli, zákonu). Začínáme jako svobodní lidé. Jak těžké je začít nový život, když člověk vyjde z vězení, někteří jen tušíme. Někteří si možná vzpomeneme na velkou amnestii presidenta V. Havla, jak to mnoha lidem nebylo po chuti. Co si s tím velkým počtem lidí počít? Jak jim zajistit obživu, bydlení, aby hned nekradli znovu. Někteří svobodu vlastně nechtěli, paradoxně si na život nesvobody zvykli, žádná zodpovědnost, relativně teplo a klid.

Evangelium, radostná zpráva, není jen idea, je to životní postoj. Myslím, že se nám občas tady v Michli daří tak žít. Když se přestáváme starat jen sami o sebe.

Čiňte pokání, přiblížilo se Boží království, to je společná zvěst Jana i Ježíše. Připravujme cestu pro Pána Ježíše, pro Boží království, které bude vládnout na zemi. Blíží se nový věk.

Možná máme starosti, jaké dárky nakoupit, co všechno napéct, uklidit. Ve světle přicházejícího nového věku je to drobnost. Vztahy, které mezi sebou budujeme, žijeme a máme, ty připravují cestu pro Pána Ježíše, zasypávají propasti, hory a pahorky srovnávají. To, co je křivé narovnávají. Přeji nám, aby se nám to nejen ve druhém adventním týdnu dařilo.